

систематичний показчик змісту. 1999–2009 / уклад. і передмов.

Г. Білик. Вид. 2–е, доповн. Полтава : ПП Шевченко Р. В., 2009. С. 5–14.

2. Семенко С. Першому щотижневику Наддніпрянської України – 100 років. *Рідний край*. 2005. № 2 (13). С. 4–14.

УДК 070.23(477)

Бойко Світлана

кандидатка політичних наук,

доцентка, завідувачка

кафедри журналістики

Вищого навчального

закладу «ПрАТ ВНЗ

Міжрегіональна Академія

управління персоналом»

Міжрегіональної Академії

управління персоналом

ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ АКТУАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ РОБОТИ ПРИФРОНТОВИХ МЕДІА В УКРАЇНІ

За певний період війни з Росією регіональні видання Донецької та Луганської областей зазнали значних змін. У регіонах відкриваються нові видання, а редакції регіональних медіа почали якісніше подавати інформацію. Вони продовжують функціонувати за рахунок грантів від міжнародних партнерів України та пожертвувань з боку українців [2; 31]. Однак незалежних видань у цих регіонах обмаль.

Незважаючи на деякі покращення у цій сфері, місцеві видання значно програють в інформаційній війні Росії проти України. На наш

погляд, здаватися не можна, оскільки наслідки неефективної роботи медіа ми вже спостерігали в 2014 році. Тому постає питання у вирішенні цієї проблеми.

Редакції регіональних медіа зазначених регіонів мають активніше розвивати свої сторінки в соцмережах, залучаючи аудиторію новими форматами, цікавими та унікальними статтями. При цьому необхідно адаптувати контент під соціальні мережі:

- прописувати підводки до новин;
- публікувати фото та відео добірки, проводити опитування.

На сьогодні соцмережі можуть виступати одним із джерел трафіку для видання, що також позитивно впливає на подальший розвиток медіа [4; 126].

Сторінки в соціальних мережах не повинні перетворюватися на стрічку новин, де публікуються всі матеріали сайту. Найефективніше подавати лише важливу інформацію, яка безпосередньо стосується подій у регіоні. Також не виключається і публікація новин на міжнародну тематику, однак лише у тому випадку, якщо це має безпосереднє відношення до подій у Донецькій та Луганській областях.

Місцевим виданням потрібно підтримувати контакти з аудиторією, щоб викликати довіру. Ефективний SMM є одним із способів досягти цієї мети.

На сьогодні місцевим виданням не вистачає мультимедійного контенту у матеріалах (відео, фото, інфографіка, таблиці, аудіоматеріали). Використання мультимедійних елементів у матеріалах сприяє кращому засвоєнню інформації. Також читач може доповнити отриману інформацію відео або фотоматеріалами. Ми вважаємо, що використовувати цю можливість необхідно і у великих матеріалах, і у новинних замітках [5; 84].

Враховуючи фінансове становище регіональних медіа, видання не зможуть регулярно виробляти такий контент, оскільки це потребує

великих матеріальних ресурсів та збільшення кадрів у компанії, створення нових відділів. Однак у період активного розвитку технологій, редактори інтернет-медіа можуть користуватися безкоштовними сервісами, які є простими в освоєнні та доступними кожному користувачеві. Наприклад, для створення інфографіки, ілюстрацій може підійти безкоштовний сервіс «Canva» або його аналоги («Venngage», «Creately», «Crello», «Infogr.am», «Easelly» тощо). Також можна користуватися готовими матеріалами, які розміщуються на таких популярних порталах як: «Facebook», «Instagram», «YouTube» тощо [6; 28].

Для місцевих видань важливо підтримувати зв'язок між своїми конкурентами. На наш погляд, у період агресивних інформаційних дій з боку Росії необхідно працювати в команді та допомагати один одному у протидії інформаційним атакам окупантів. Наприклад, в одного видання вийшов ексклюзивний матеріал, який розкриває про нове озброєння, яке отримали бойовики. Ця новина важлива для місцевого населення, тому редакції інших медіа можуть публікувати цю інформацію на сторінках своїх видань, щоб про цю важливу новину дізналися якнайбільше людей [3;46].

Наразі регіональні інтернет-медіа Донецької та Луганської областей мають низку технічних проблем – більшість сайтів застаріли та потребують програмного оновлення, а також оновлення дизайну. Серед необхідних доповнень можна підкреслити наявність двомовної версії сайту. Це не лише дозволить розширити аудиторію, залучаючи до себе як україномовне, так і російськомовне населення вказаних регіонів, а й допоможе структурувати контент. Ми з'ясували, що сьогодні більшість інтернет-видань Донецької та Луганської областей оприлюднюють деякі новини російською мовою, а деякі – українською. Таке мовне змішування контенту може відлякувати читача, за якого мають боротися видання.

Регіональним медіа Донецької та Луганської областей також необхідно якісніше модерувати ситуацію, що відбувається на сторінках їхніх порталів. Яскравий приклад цього – розділ з так званими народними новинами, де будь-хто може опублікувати інформацію, яка будується на суб'єктивній думці і не має доказової бази.

При цьому важливо уточнити, що не йдеться про припинення роботи таких функцій, але модерацію цих розділів необхідно покращити. В архівах сайтів досі можна знайти матеріали, які закликають до відкритого сепаратизму, підтримування бойовиків та ненависті до української армії та влади.

Це допомагає прокремлівським виданням, які у майбутньому можуть використати такі матеріали для пропаганди. На наш погляд, модеруванням цих розділів та коментарів до новин має займатись адміністрація регіональних медіа. Таку посаду можна запровадити і на волонтерських засадах.

Однією із головних проблем регіональних медіа Донецької та Луганської областей є залежність від політичних партій, місцевих впливових бізнесменів, які використовують місцеві видання не для протидії російській пропаганді, а для просування та захисту власних інтересів. Ця проблема є значущою в контексті гібридної війни. Варто також підкреслити, що на Донбасі починають з'являтися незалежні видання, які працюють та розвиваються за рахунок грантів та пожертвувань. Таких видань у проблемних регіонах України має ставати якнайбільше, оскільки подання якісної та правдивої інформації про події на Донбасі може допомогти проведенню інформаційної політики в цих регіонах.

Також важливою перемогою в інформаційній війні Росії проти України можна відзначити створення телеканалу «Дом», який фінансується за рахунок держави та орієнтований на аудиторію, яка проживає у Донецькій та Луганській областях, зокрема в окупованому

Криму. Хоча до контенту цього телеканалу залишаються питання, які потребують вирішення, цей проєкт є хорошим прикладом того, як Україна може протидіяти російській пропаганді [7; 38].

Ефективна комунікація з державними органами влади також має стати одним із головних поштовхів до успішної протидії інформаційним атакам з боку окупантів, зокрема:

- посилення використання соціальних мереж та проведення онлайн-заходів виконавчими органами рад територіальних громад (за згодою), військово-цивільними адміністраціями;
- запровадження постійного спілкування між структурними підрозділами Донецької облдержадміністрації та Луганської облдержадміністрації, органами місцевого самоврядування (за згодою) та представниками засобів масової інформації у форматі щомісячних брифінгів, пресконференцій, зустрічей та інтерв'ю;
- проведення престурів для представників медіа, громадськості та місцевих блогерів, лідерів думок;
- залучення медійних тренерів для проведення тренінгів для працівників пресслужб органів місцевого самоврядування;
- налагодження прямого діалогу між державними службовцями та медіа;
- посилення спроможності локальних медіа шляхом укладання договорів про співпрацю;
- проведення тренінгів щодо співпраці з медіа для працівників Донецької облдержадміністрації та Луганської облдержадміністрації, органів місцевого самоврядування та військово-цивільних адміністрацій.

Отже, сьогодні регіональним медіа Донецької та Луганської областей необхідно посилити свою роботу у контексті інформаційної війни та контрпропаганди. На сьогодні важливо усвідомити, що наша держава перебуває у стані війни з Росією. Пасивність у цьому питанні

може мати серйозні наслідки для національної безпеки. Цей процес буде довгим, але спільними зусиллями місцевої влади та видань можна досягти позитивних результатів.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Закон України „Про інформацію”. URL: <https://rb.gy/3jwera> (дата звернення: 24.02.2024).
2. Грушко М. В. Окремі аспекти захисту цивільного населення в період окупації: Автономна Республіка Крим і м. Севастополь. Право і суспільство. 2020. № 5. С. 230–238.
3. Грушко М. В., Мойсейкін О. С. Застосування норм міжнародного гуманітарного права в збройному конфлікті в Україні: окремі питання. Правничий часопис Донецького державного університету імені Василя Стуса. 2021. № 2. С. 53–63.
4. Іляшко О. О. Правова політика держави щодо тимчасово окупованих територій. Юридичний науковий електронний журнал. 2020. № 2. С. 526–532.
5. Макаров І. М. Поняття і зміст режиму окупації у міжнародному праві. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. 2012. № 3. С. 193–197
6. Рекотов П. В. Зміст поняття «військова окупація» в міжнародному праві до середини ХХ ст. Вісник Запорізького національного університету. 2017. № 2. С. 24–30.
7. Рекотов П. В. Права і обов’язки окупанта під час здійснення військової окупації (середина ХХ ст.). Порівняльно-аналітичне право. 2017. № 3. С. 55–58.